

Capitulū I

Ingeniosi acutissimi Sanctiōz viri Effre
Edisene ecclesie diaconi: De compunctiōe
cordis: Liber primus incipit.

Capitulū I. Premittens planctum aucto
ris pro anime sue/ institutionisq; patrū suorū
vulneribus: cum eiusdem institutionis descri
ptione/ et accusatione/ atq; reprehensione vi
te et institutionis sue: fratruq; suorum.

Dolor me com
pellit dicere: et iniquitas mea cō
minatur mihi ut sileam. Terro
res me ploqui vehementer per
vagentur. et delicta mea silentiuū me habere com
pellunt. Quia ergo ab vtrisq; coartor: expe
dit mihi vt enarrē magis dolorem cordis mei
vt quoddā refrigeriū capiā. Num? meus sau
ciatus est: et oculi mei lachrymas cōcupiscunt.
Quis dabit capiti meo aquam: et oculis me
is fontem lachrymarum: vt p; vulnerib; ani
me mee inde sinenter diebus ac noctibus de
fleam. Necnō etiā institutionis nostre molli
cies/ que temporib; nostris efficitur: qnō re
pleta est vulneribus et ignoratiā. Elatio si qui
dem eius: qualitatē vulnerū suorū considera
re nō sinit. Nam institutio illa/ que siebat in
diebus patrū nostrorū: qui in vniuersa terra
quasi quedā luminaria refusserunt: hec erat:
Lōuersabantur quippe in ea quasi inter spinas
et tribulos/hereticorū videlicet atq; impioū:
quasi p̄ciosi lapides ac splendide margarite.
Quorū conuersationem nimis castam ac so
briam: ipsi inimici videntes/ imitatores eorū
sicer gestebant. Quis em humilitate eorum
cernens: nō protin' cōpungebat. Aut q; eorū
modestiam aut quietudinē intuens: nō
cōfestim admirando obstupuit. Quis amator
pecuniarū parsimonia eorū ac nuditatem
aspiciens: nō totū mundū odio habuit ac de
spexit. Quis fraudator aut arrogans/ sobri
am eorū vitam attendens: nō illico ad humili
tatem semetipm conuertit. Quis aut for
nicator aut p̄phan? ad orationē eos cernēs
subsistere: nō statim castam ac pudicam secta
tus est vitā. Quis vōira cundus ac furore re
pletus: sc̄os attendit: nō oēm rancoris ama
ritudinem cōmutauit. Dic em positi certaue
runt: nunc aut ibi constituti letantur: quia de
glorificatus ē in eis: et omnes edificationē ani
me inuenierūt. Nostra aut institutio rectas
deserens vias: per prerupta et aspera incedit

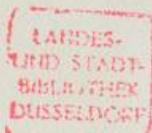
La. II

itinera. Nō est enim qui ppter deū a facultati
bus suis abscedat: nec enim est qui ob eternā
vitam semetipm subiicit. Nō est mitis nec
humilis: nō est quietus nō est firmiter stabili
tus: nec est qui iniuriam perpessus sustineat.
Nō est cui male dicat: et sufferat. Itū omnes
sunt contradictores: omnes furibundi: et om
nes pigritia torpentes: omnes ad amaritudi
nem prompti: et omnes ad ornatum vestium faci
les: omnesq; manus glorie cupidi: omnes vani
actuimidi: et omnes semetipos amates. Etem
qui venit institui: antequā instituat: alios in
stituere cupit: et docere anteq; discat. Prus
queridias/ promulgare vult leges: et anteq;
discat ordines syllabarū philosophare incipit

Prusq; subiiciat: vult habere subiectos: et
anteq; maiorū iussis obtemperet: arripi u
bentis officium. Et anteq; instruat: instrue
re cupit: ac monere usurpat. Si aut quis in
gradu p̄cesserit: cū auctoritate quadā insoler
ter in moribus imperat. Si autē ex locuplete
paupserit: honorez sibi conselium expetere
usurpat. Si vero ex inope: de requie luscita
tur: si opariis fuit: digitos cōtinuo studet te
neros ac delicatos habere. Quis est itaq;
qui nostrarū institutionē nō deficat. Vrenuci
antes siquidem seculo: que terrena sunt sapi
mus. Et quidem agricole cōtempserunt ter
ram: et nos qui videmur spirituales esse: colli
gatis sumus in ea. Rescīpus ad quid vocati
sumus. O fratres charissimi: vbi venimus?
Ad continentiam vocati sumus: et escāti ex
quisitarū industriam adhibemus. In nudura
tem venimus: et de amictu vestimentorū con
tendimus. In subiecione vocati sumus: et in
perantibus contradicimus. In modestiam et
quietem venimus: et omnes quasi sere agrestes
efficimur.

La. II. Accusans duriciā cordis nostri/
tarditatemq; nostrā ad compunctionē/ cōuer
sionem et penitentiā: cū exhortatiōe ad h̄mōi
agenda: et doctrina qnō agi: debeant exempla
patrum confirmans: et ad illoū imitationem
nos prouocans.

Egentes non
agnoscim?: et audientes nequaq;
in aures nostras percipimus. Si
aliquis conficiens iter/homicidium p̄petra
tum repente agnoverit: vultus eius illico im
mutat: et cor eius paurore concutit. Prophe
tā

Capitulum

III

tas et aplos legimus intersectos: et risus pferimus. Et quid dico prophetas et aplos? Jam dñm/ verbum patris/ ppter disce in ligno t, ppter peccata nostra pemptū esse audiuius et legimus: et elata ceruice contempnū et ridemus? Sol nō potuit ferre dñi nostri contumeliam. sed claritatem sui luminis conuertit i tenebras/nos aut et tenebris malicie nostre. conuerti nolumus. Gelū templi qb nihil deliquerat/ a semetipso scissum est: nos autem, ppter peccata nostra/ cor nostrum cōpunginō cupimus. Terra iugiter pertremilens a facie dñi sub pedibus nostris cōmouet/ vt nob metu in incutiat/ et nec sic ob nostrā duriciam formidamus. Urbes absorpte sunt/ et loca ab ira dñi desolata sunt: et nec sicut repidam? Sol se melter iterum meridianis horis sup nos obscuratus est: et nec sic corde expaescim? Bella persarum/ ac diuersarū gentiū barbararū cōmota sunt/ et regiones nostre desolate sunt ut nos meruentes deū penitentia ageremus cum indigeam? penitentia nō dierū aut mensum/ sed tempozū plurimorū. et nec siquidem cōueri volumus. Penitentiam itaq; agamus fratres/ vt peccatorū nostrorū ppterato rem deum habere possim? Peccemur eum/ quia exacerbauimus eum. Humiliemus nos ut nos exalter. Plangamus/ vt cōsolef nos. Projiciamus a nobis consuetudinē malam/ et quasi vestimentū/virtutē animi induam?/ maxime nos qui hanc cōuersationē angelicā pmeruiimus. Et iam dilectissimi assumamus mensurā ac regulā bonā illam atq; pfectā pastrum nostrorū. Ne hodie ipsum aque potum accipias/ et crastina vina percipias. Ne hodie discalciatus/ et crastina diuersa calciamēta requiras. Ne hodie cilicinā vestem/ et crastinaz trilicem induaris. Ne hodie vilissimo habitu et crastina cōposit? et ornatus incedas. Ne hodie mitis et humilis/ crastina vero petulās ac supb us. Ne hodie quietus et obediens/ crastina turbidus et cōtradictor existas. Ne hodie i fle tusis et lamentatione/ et crastina risus cum cachinno pcamiter proferas. Ne hodie super nudam humū quiescas/ et crastina lectuli mollicie delecteris. Sed ad vnam regulam charissime temetipsum astringe/ p̄q possis deo placere/ et tibi meip̄/ ac proximis tuis utilem te exhibere. Si aut mortificaueris temetipsum et solus es/ noli discernere/ si ab alijs tibi ministratum fuerit. Si aut cum multitudine fueris/ audi dñm deum dicente. Quādmodum

vultis ut faciant vobis holes/ et vos facite illos. Si vero necesse fuerit ut tibi ppter mortificationem corporis ministref/ attende ne p̄ximō tuo in aliquo inferas lesionem. Ppter hoc em perfecti patres fundatēs semetiplos/ in vnam regulam consūmati repti sunt. Quicqda pncipio arripuerunt usq; ad finez vite. nullis negocis impediti integrū seruauerunt. Usq; ad q̄inquagesimū siquidē et eo amplius annū exigentes/ in nullo ceptam regulam mutauerunt. id ē continentia bonam atq; irreprehensibilem/ escārū abundantia ac lingue intemperantia cohibentes/ sectantes aut humilitatē cordis/ mansuetudinē quoq; et fidem/ necnō et charitatem/ que perfecte ac spūialis edificationis vinculū ē. Sup his aut omnibus paupertatem voluntariam/ et ab omnibus negotiis terrenis quietudinē et vitā pudicam/ ac sobriā/ vigilarū quoq; et orationuz instantiā/ cū compunctione cordis et fletibus et nō tm̄ risum/ sed et subridere precauebant. Superbia aut ab eis omniō calcata est. Irenāq; ac furoris feruor frixit in eis. Aurum apud eos aut argenti pro minimo ducebant/ et horum omnium cōtagione semel emundati sunt. Idcirco t de habitavit in eis/ et in eis glorificatus est. Qui videbant eos et qui audiebāt de eis honorificabant deum. Idcirco unus quisq; nisi se emūdauerit ab omni re nequa et a sordidis quoq; cogitationibus/ cōcupiscitiarum quoq; malarū. necnō et a furore atq; inuidia/ superbia quoq; ac vanā gloria/ odio et detractione/ cōtradictione/ ac verbositate/ et inordinatis acribus/ que odit de. auerat se metipsum ac procul faciat/ nequaq; in eo habitat deus. Dicitu nāq; mibi. Siquis te in lumen ceni p̄diecerit/ et ibi sp̄te eē fecerit libenter hoc seres. Si tu cū sis cīnis et vermis h̄ sustinerē potes/ quō vis impolūtū deū. q; cū sanctis et in sanctis requiescere solitus ē/ vt in te cum sis totus setidus. et cenoso horrore repletus inhabiter.

Capitulum III. Exhortans nos ad mūdificationem tam ppter celestia bona nobis promissa. q; ppter cauenda picula diei iudicij improuise supuenientis. quādmodū in diebus Noe contigit. timore exscripturarum cōplicatione exaggerans.

A Tideo fratres
charissimi/ mūdemus nos metip-

Capitulum

III.

sos; ut in nobis habitet; et permisso eius celestia consequi mereamur: ne eius nomine sancto quod inuocatum est super nos inferam iniuria nec propter nos nomine domini a profanis blasphemem. **P**arcam nobis in etiis / et intelligamus quae in nomine eius nostrum quoque sonat nomine: eo quod ipse christus vocet: et nos nihilominus christiani. **D**eus noster spūs est. **E**fficiamur ergo et nos spūales; ubi est enim spūs domini ibi libertas. **F**estinemus ergo libertatis huius consequentiam bonitatem. **C**onsideremus qualis et quātus conuersationis nos dignos efficit. **A**gnoscam quia nos ad nuptias invitauit. **S**icut nos in etiis diligamus: quēadmodū et ipse dilexit nos. **D**esideremus eum: et glorificet nos. **C**onsideremus autem ne in die iudicij ultionē duplice exoluamus: cū recessisse quidē videamur a seculo et ea que sunt seculi sapientia: cōtemnentes qui dem pecunias: et iterum pro eisdē sollicitudinē gerentes: carnalia fugientes: et cadem denuo psequentes. **S**i vere corne dies ille super nos repentinū insitat: et subito nudi atque inanes necnō et iam imparati vniuersique semetipm vitupare incipiāt. **I**di pī manūq; et in diebus **N**oe pīessi sunt. **M**anducabant et bibebant nubebant et nuptui tradebant: et mercimonij insistebant: donec venit diluvium et perdidit vniuersos. **A**dmirabile autem negotiū erat frēs. Videbant namque quanto cōueniebant in vnu iumenta camporu. elephanti quidē ab India/ ac pīside pīibus aduentabant: leones autem ac pardī cum hoīibus et hircis cōmixtis pariter et nubib; se ledentes in uincē cōcurrebat. **S**erpentes et volucres pennate: insectantes nemine confluebāt: et in circuitu arce diuinā prudētia morabant. **H**ec singulos dies fieri pīspiciabant. **I**psū quoque arce edificiū pīconem ad eos ut penitentiā agerent in clamante in nullo proīsū curabant: neque cernentes tale miraculum: cōueniū sc̄i rationabilū iumentorum compūcti sunt ad saluandū. **T**imeamus igit̄ charissimi nequāt et nobis hec pati contingat. **S**cripture etiā cōplete sunt: et nō ē quod relinquit: nisi aduersarij nostri aduentus horribilis. **I**n explicatione etiā rhomani regni necesse est seculū cōsummari.

Cla. III. Persuasione concludens ut volemus saluari pīperet et festinet: prius chras ad hī induens similitudinū compationes atque rationes: cum incussione timoris pīter carnales passiones et virtutia nostra: subiungens tandem

doctrinā quae cogitationes cordis agnoscipossit.

Vi ergo salua

Qui vult: pīperet et festinet. Et qui vult introire in regnum: ne velit in curiosus exultere. Et qui vult liberari a gehenna ignis: legitime colluctet: et quae immortales vermes effugere: vigilans debet esse a sobrius. Qui exaltari desiderat: semetipm humiliet: et qui gaudere desiderat: lamente et lugear. Qui diligit introire in thalamū: relucē temlampadem et oleū sibi sumat in vasculū. Qui expectat in illis nuptijs in uitari: splēdia induimenta possideat. **L**uitas regis nostri exultatione et leticia plena est: imensitate decoris ac luminis radia: dulcedine insatiabili suavitatis et redundat: vite quoque eternitate exundat. **C**ōmoxatib; in ea: abunde hec oīa largiter pīfluūt. Qui ergo cupit esse ciuius regni: ad hec que memoriam festinū occurrat

Dies enim cōcludit: et nemo nouit quid sibi ī itinere huius vite contingat. **Q**uēadmodū enim si quis viator arripiens itineris sui longum interuallū: discubens obdormiat usque ad vesperū: deinde exp̄gfectus: pīspiciat quod ī clauditur dies: cuī ceperit pīperare: repente efficiantur nubes: grandines: tonitrua quoque et fulgura: ac pressure eius vndeque cōturbantur et circūdentes: ita ut neque ad mansionē valeat pīuenire: neque ad locū illū: sequente tempestate diuertere. **S**ic et nos: si hoc tpe negligam: huiuscemodi penitentiā: sustinebimus ultionem. **I**ncole enim sumus in hac vita: atque peregrini: festinemus ergo in patriā et ciuitatem nīam: locupletes ac diuites remeare. **N**e-gociatores sumus spirituales: querētes preciosissimā margaritā quae christus saluator nō: glānfa et thesaurū: quā a nullis latronib; inuidiū furatur: festinemus et possidere eum. **B**utū namque ē: etiāq; bītū: quā festinauerit possidere eum. Possidendo namque eū: gloriā pīmeremur. **A**ī serabilis autem ē: quā creatorē vniuersorum possidere neglexerit. **H**īmōi enim bō sponite se in pīnici em tradit: nolēs possidēti ab eo. **N**unquid ignoratis charissimi: quā palmites sumus ex vite verissima: quae christus iesus? **V**ideat itaque vniuersique vīm: ne infructuosus existat. **P**ater enim vītatis: afferētes fructū vites studiose excolit: ut ampliorē pīserat fructū: quā autē nō pīulerit fructū: abscedet et extra vineā pīcītur: ut ignis incendio cōcremat. **P**ropter quod

A. 2

Capitulum

V

attendite vosmetipos. ne infructuosi inueniamini. et excisi in escā ignis tradamini eterne. Semen optimū sumus. qđ christus pat̄ familias. qui ē celī et terre conditor. semiauit. Ecce iam messis aduenit. et mōssores iam factes ad metendū p̄paratas in manibus tenet. Videte itaq; ne quis v̄f m̄zania inueniat. et colligatus in manipulos. eterne flammē ardoribus cōflagret. Non dū intelligitis f̄fes. qđ terrible nob̄ transſretandū est pelagus? Qui pfecti fuerint. et viri sapientes et negotiatores iam paratū habentes questum merce monij. cū gaudio expectāt. qñ eis venti aspirer. et trāſfretantes hoc pelagus. ad portū vite eterne pueniūt. Ego aut̄ et qđ m̄bi sunt similes. cū p̄diuersa huc illuc attrahimur et extollimur. ne quaq; in corde nostro sollicitudinem gerimus. qđ necesse est nob̄ hūc transītū transīnare. Unū p̄timesco ne subito veniūt aspirer. et iueniamur imparati. et tūc vinctos nos manibus mittant in tenebras extēriores. vt ibi dies negligentie n̄e atq; segniciē deslecamus. cernētes quidē alios exultantes et letantes. nos vero in tribulationibus et laborib; cōstitutos. Portus nāq; ille negotiator̄ est. et v̄nusquisq; in suo patrimonio exultat. et in suo mercionio letat. Nescitis dilectissimi. qđ rex regū. ad filij sui nuptias nos inuitat. Quid negligimus. et nō festinamus. hic nob̄ indumēta splendida. et lāpades reluentes. et oleū in vasculis nostris assumere. Si aut̄ qđq; v̄surpauerit introire. vestē nō habens nuptialem. aduerte qđ hm̄oi patiatur. Jubente em̄ rege. alligabūt eū manib; et pendib;. et mittēt in tenebras extēriores. ibi erit fletus et stridor dentūt. Timeo em̄ charissimine carnales passiones de thalamo illo nos eūciant. ne habitū solum extrinsecus ostendamus. et habētes carnales passiones. intrinsecus languageamus. Exterior siquidē habit. vbi mens n̄a habitet. ostēdit. Ornatus qđ p̄pe vestiū indicat. qđ ea que terrena sunt sapimus. Per studium clarioris amictū abeter no claritate nudieſſe dinoscimur. Escarum vero suauitas. gule nos eē subiectos cōmendat. et p̄ amorem placendi nobis. inanis glorie cupidi eē dinoscimus. Accidia aut̄ pigritia nos torpere demonstrat. cupiditas p̄sumus possidendi nequaq; nos desiderare christum ostēdit. Inuidia etiā nos iudicat vitiōrum seruituti eē subiectos. Per linguā aut̄. qđ cor-

desiderat. p̄dicat. Que em̄ cor desiderauit h̄ meditaſ et lingua. et sepe labia dephendunt m̄bris occulta. eo qđ os nostrū pateat. nō habens ostiū nec custodē. et sermo nōster indisferenter prōrūpens egredit. Per sermones aut̄ sepe cor nostrū inimicus latrocinaſ faciliter verborū. os em̄ cū nō seruat cū corde mysteria furant̄ ab eo cogitationes. et cū puraueſit cor apud se retinere mysteria. ois intemperantia publicat. et cū arbitratuſ se ab aliq; nō intueri p̄ fmōes denudat. Suauitas enī detractionis. odio eam repletā esse demonſtrat. Ne ergo decipiāt quisq; putans se eē aliquid p̄ religionē. qđ videt extrinsecus. Si em̄ putauerit quis fallere fratrem suū. religionem simulā. semetipm fallit ac decipit. Ecce em̄ ex cōversatione ipsius. falsa eī religio demonstrat. Si aut̄ cupis cogitationes corvis eius addiscere. accede ad os eius. et disce ab eo. vtrū de terrenis. an de celestibus cogit. de spūlibus. an de carnalib;. de voluptatibus. an de continētia. de affluentiā possidēdi. an de voluntaria paupertate. de humilitate. an de elatione arrogantie. de charitate. an d̄ odio. Ex thesauro em̄ cordis. cōsuevit em̄ os cibos p̄ferre his. que ad se accesserūt. Ex meditatione quoq; lingue et cōversatione hois. quid cor desideret. vtrū chris̄tū aut p̄ns seculum cōprobat. Et inuisibilis anima qualis sit siue bona siue mala. pactus corporis sui cōspicitur. Que quidē naturaliter bona est. sed sub intrante malicia. p̄ liberū arbitriū cōmutat.

Ca. V. Excludens errorem. ne quis puet passiones supradictas esse naturales. ostēdensq; ex compatione libere voluntatis ad Agricolam. quō circa hm̄oi passiones. volūtas inserat aliqui v̄tutes optimas. aliqui conſuetudes pessimas. quō etiā diuinā scripturas habeat pro consiliatorib; quossi deſerendo oberrauerit. et penitens ad legillatorē recurrerit. cū pietate ſuſcipiat.

An **E**c quisquā na
turales afferat passiones. ne qui cūq; afferuerit. culpatuſ existat. Attende teipm ne bona condicionē. boni dei ad crimen deducas. fecit em̄ deus omnia bona valde. naturā quoq; nostrā bonis operibus decorauit. Si quis aut̄ fm̄ naturā esuſiat. nō incusaſ. si in mensurā ſumpserit cibū.

Capitulum

VI

Si autem edens mensurā excederit, denotatur. Naturalem namq[ue] esuriem quis nesciat. **N**i hilominus si fm naturā quispiā sitiat, nō erit in culpa, si potū ad mensurā p[ro]ceperit, si vero modū in bibendo excederit, de honestat: q[uod]a naturalis est sitiat. **R**ursum si fm naturā q[uod] dormiat, nō incusat, sed ad mensurā dormiat, si vero supra naturā somno indulserit, aut eneruati semetipm sopori arq[ue] iercie tradat prodit natura p[ro]pria q[uod] somni consuetudine supas. **N**atura siquidē et consuetudo, vtrarūq[ue] p[ro]ptiū p[re]dicatores existunt. **N**atura quippe indicat seruitutē, cōsuetudo autē significat voluntatē. **E**x vtroq[ue] eis homo consistit. **V**oluntas autē cū liberaq[ue] habeat facultatē, quasi quidam agricola esse videtur. **I**nserit namq[ue] in hominis natura quēadmodū voluerit, aliq[ui]nā quidē virtutes optimas, aliq[ui]nā vno consuetudines pessimas. **H**oc autē modo consuetudines selerit malas. **I**n elurie qdē gule libidinem. **I**n siti autē bibendi copiā. **I**n sopore vno eneruationē, et insatiabilem somnū. **I**n obtutib[us] vero oculorū, pessimos et volatiles sensus in veritate mendacium. **I**nserit autē rursum virtutes optimas. **I**n cibo quidē abstinentiam. **I**n siti autē tolerantiam. **I**n somno vigilias. **I**n mendacio veritatem. **I**n oculorū obtutib[us] castitatem. **V**oluntas siquidē nostra cum sit forma agricole, in momēto oculieuelit consuetudines malas, et quēadmodum voluerit virtutes inserit bonas, eo q[uod] ipsam naturam possit sugare ac vincere. **E**t quidem natura est, p[ro]qua operationes gignunt. **A**gricole autē huius voluntatis sunt diuine scripture cōsiliatores ac magistri, docēt namq[ue] agricolam nostrū, quali modo cōsuetudines malas euēl lat, et quo virtutes bonas inserat, studiumq[ue] adhibeat. **T**erū qstū velit sobrius agricola noster et industrius extiterit, absq[ue] magisterio diuinorum scripturarū, sine viribus est et indoctus. **D**iuinariū autē scripturarū instruētio, intellectū ei retribuit ac virtutem, itavt exramis, p[ro]prijs, optime ei largiant virtutes cum eas in ligno nature inseruerit. Ita vt si dem bonam, in suam p[er]fidiam inserat, spem quoq[ue] in desperationem suam, dilectionē vero, in odium, et scientiam in ignorantiam, et laudem, in ignobilitatem suam, rursumq[ue] inserit immortalitatem in mortem suam. **S**i autem voluerit noster agricola, pertinacia p[ro]pria cōsiliatorej suum ac magistrum, dese-

rere. **D**iuinarum quoq[ue] scripturarum eloqua inuenitur aduersis an fractibus oberrare, et in cogitationibus malis incedere, cōsuetudines quoq[ue] pessimas que extra naturā sunt congregare, atq[ue] in suam naturam inserere, id est, perfidiam, desperationem, odium, inuidiam, superbitam, inanem gloriam, gule libidinem, numeratē bibendi, contradictionem, contentionem, et cetera nō nulla h[ab]ent, derelinquens namq[ue] legis latorem, et ipse ab eo nihilominus derelinquit. **S**i autē denuo penitentia ductus, semetipsum agnouerit, ita ut legislatori suppliciter procidat, et dicat peccati quod te dominū mecum, et magistrum de reliquerim, protinus legislator, cum sit amator hominum, pro sua pietate suscipiet eum, et prestabit ei intellectum bonum, et virtutem ut rursum nature sue terram valcat operari, euellere quoq[ue] ex ea cōsuetudines pessimas, deinde largietur ei ut virtutes bonas et optimas, pro his possit inserere, pro quibus valeat coronam sibi ac laudem acquirere. **E**t quidem esurit fm naturam, sed ad continentias studet, sitit nihilominus, sed sustinet patienter desiderijs stimulatur, sed sobrietatem exercet, grauat surmō, sed vigilare contēdit ad glorificationem dei, pigritia quoq[ue] torpescit, sed aperto ore personat in diuinis laudibus, quo pigrimiā possit vincere. Itaque in tali certamine, laudem p[ro]merebitur corona. **C**oronam quidem quia superauit naturam, laudem vero quod sibi virtutes acquisierit, bonas.

Cla. VI. **O**ccasione pretactorum gratias agens, commendansq[ue] diuinam clementiam, benignitatem, et misericordiam, cum commemoratione plurimorum dei beneficiorum, ut ad eius dilectionem nos prouocet.

Oloria itaq[ue] nūc
g[ener]e clementie eius, et confessio benignitatis eius, quando ita misericors per hennis existit. **Q**uis pater suos sic diligit filios. **L**uncta nobis bona impariens affluenter, et omnia nobis dispensans pulcherrime. **S**anat vulnera anime nostre, et contempta nobis, longanimiter suffert. **V**ult enim saluos nos omnes fieri, omnes cupit sanare.

A 3

Capitulum

re/ tōes vult regni sui fieri possessores. vult
etiam ut voluntatis nře arbitrio cōteram ois
languoris nostri duriciā. t qđ ē difficile adsa-
nandū: ip̄e sanitatē imparit. **O**nī aut qđ fa-
cile recipit sanitatē: b̄ vult vt p̄pria industria
ac voluntate curem. vt a volūtate ei gloriā
mercātur. **E**t qđē pigrū si inspererit vulne-
ratum idcirco medelā sanitatis imponit: vt
os el ad glorificationē bonitatis sue aperiat
Pctōri quoq; p̄tā diimitit: vt erigat eum et
alacrē faciat. **I**nfirmiore si viderit/ velot⁹ ex
audit: neq; pulsū lamenis fiat. **C**ū aut patiens
aut longanumis ostiū ei pulsauerit: tā incolu-
mitatis quā etiā mercedis p̄mia adipiscit: p
eo quod nō defecerit postulādo. **P**oterat em
nō perētibus nobis vulnera aie nře sanare: t
ad bonitatē inuitos nos adducere. b̄ facere
nō vult: ne volūtas nostra diuinis laudib⁹ de-
fraudeſ. **E**t quidē nos negligim⁹ qrere cum
t cūctamur inuocare cū: ip̄e aut nos diligit: t
ipse misereſ. **I**p̄e nos redemit: t ip̄e suscepit.
Ip̄e illuminat oculos mentis nře: t ip̄e nobis
compunctionis sue grām p̄bet: t dilectionis
vt crucis ei suauitatē ac dulcedinē gustātes
indesinēter eū ac iugiter desiderem⁹: t p̄qui-
ramus. **P**trū ille q cū gustauerit dilectionez
eius: t desiderauerit eū: p̄parabit semetip̄m
vt charitate eius inenarrabili repleat. **Q**ui
aut repletus fuerit charitate ei⁹: altā dilectioni
nem nō recipit in semetip̄o. **O** charissimi
qs nō talē diligat dñm. **Q**uis nō bonitatē ei⁹
adorando cōfiteat ac pdicet. **Q**uale dō excu-
sationē habebim⁹ in die iudicij/ si tantā negle-
xerimus salutē. **Q**uid dicem⁹: qr nō audiui-
mus/ nō cognouim⁹? **Q**uid facere debuit qđ
nō fecit nob̄? **N**ōne ex īmensa altitudine t be-
nedicto sinu patris/ vſq; ad nos se humiliani-
do descēdit. **N**ōne cū uniuersis existeret/ no-
bis se p̄buit ad videndū. **E**t cū esset ignis im-
mortalis/ nōne pp̄ter nos incarnar̄? **C**ō
nōne vt nobis libertatē tribueret/ palmis in fa-
ciem ſüberatus ē. **O** admirandū t plenū ti-
moris/ ac tremoris negotiuz. **A**han' lutea q̄
ex limo terre formata fuerat/ alapis p̄cussit
faciē cōditoris celi ac terre. **N**ōne autem miseri-
atq; in felices cū simus īmortales t terre ci-
nis/ vſq; ad sermonē īnuicē ferre nō possum⁹?
Ille cū esset īmortalis/ nōne vt nos viuifica-
ret/ p̄tulit mortē? **N**ōne sepultus ē/ vt nos se-
cum resuscitarēt? **N**ōne ex vinculis īmici-
nos absoluit/ t alligans eū/ ad cōculandum

cum nobis tribuit potestate. **I**n uocauim⁹ cū
aliq; t nō exaudiuit nos. **P**ulsauim⁹ ad ta-
nuameius t nequaq; nobis apuire. **N**ā t si ti-
bi morā fecerit ad audiendū/ b̄ v̄tq; tibi mul-
tiplicatā mercedem/ p̄ tarditate restituet.

Cla. VII. **A**criter increpās eoū ignauis-
am quib; seculo renunciauerūt/ t tū carna-
lia t terrena requirūt/ multis eos cōmouēs
exhortans t terrens rationib⁹ exemplis/
atq; piculis/ vt ad compunctionē t penitenti-
am incitentur.

A quo huic se-
culo renunciasti charissime? **E**o
qd̄ rursum requiem secularem re-
quires. **I**n tribulationē quip̄e vocatus es: t
tude refrigerio p̄cūtar̄. **I**n nuditatē iussus
esire: t ecce yelmentoū studiū adhibere
cōtendis. **I**n sitū q̄ vocat⁹ es: t aquā remu-
ens/ vīnū bibere delectari. **A**d plū nihil omi-
nus inuitar̄ es: t inermis ingredi cupis. **A**d
vigilias q̄ vocat⁹ es: t inercia somni resolute-
ris. **A**d flēndū t ad lamenteandū vocatus es
t tu cū cachinno risus effundis. **I**n charitatē
vocatus es: t tu odiū exerces in fratre. **I**n sb-
iectiōne vocat⁹ es: t cōtradicis. **H**eredem te
regni sui vocauit/ t tu q̄ terrena sunt sapis.
In māsuetudinē et humilitatē vocat⁹ es: t su-
perbus t elatus incedis. **E**t quid in die illa di-
cturus es cū a christo audies. qr humiliat⁹ sū
pp̄ter te/ aut egen⁹ effectus sum. **S**z qr nu-
dus fui pp̄ter te/ aut esuriui aut sitiui/ t dile-
xite in toto corde meo/ t proximum meum si-
cut meipsum. **I**le velis ignorare/ quia cogi-
tationes tue t sermōestuī scripti sunt/ t con-
scientia tua que tecū opata ē/ arguit te si mē
tiri volueris. **A**ut nescis. quia om̄is creatu-
ra/ cum metu nimio ac tremore tribunalū ei⁹
assūlt. **A**ilia milii t dena milia angeloz
circūstant/ t tu mētiri te putas t dicere. q̄a p̄
pter te hec vñiversa sustinui/ cū nihil omnino
ptuleris. **G**ide ne duplicit vñtionē psolua-
malorū vñzactū ac falsitatis. **S**z surge et
exp̄giscere a somno t cogitationes tuas ad-
aperi. intratemetip̄m. t p̄spice. qr iā claudit
dies. **G**ed t iam hoc frater intellige. qr fra-
tres nři q̄ hesterio nobiscū pariter loq̄ban̄
vespe hodie nobiscū nō sunt. sed ad dñm suū
ac nostrum vocati perrexerunt. vt vñusquis
q̄ eorum negotiationis sue questum ostēdat

Ecce nunc iam disce de hesterno atq; hodi-
 erno die. quō hestern⁹ qđē q̄si flos matutin⁹
 excessit hodiern⁹. q̄o q̄i vmbra vesptia trāsiet.
 Contemplare etiā questū negotiatiōis tue-
 si fecisti fm dñi imperiū. **E**nī velocissimus
 cursus dies nostri p̄tererūt. Beatus ergo q̄
 sibi questū p̄ singulos dies huiuscmodi ne-
 gociationis acquirit. vt congregatū eū in vi-
 tam eternā p̄cipiat. Quid aut̄ tu dilectissi-
 me negligis. t̄ incuriosus existis? Quid tāq;
 vino inebriaris accidias? Quid exacerbas te-
 metūp̄māsīdōnāq; i hoc mūdo facta ē. quē
 admodum quidā duo viātes. in itinere sibi
 uicem occurrentes in suū singulip̄gentes ho-
 spitiū. vespe aut̄ facto mansit vnuſquisq; qua-
 potuit puenire. t̄ facto diluculo ab inuicē di-
 cesserunt. Intellexit nāq; vnuſquisq; eorum
 quid habeat in domo p̄pria. diuicias an pau-
 pertatem. requiē an tribulationem. ita t̄ nos
 in hoc seculo sumus. **M**ansioni nāq; assimila-
 tur hec vita. Ex ipsa enī vnuſquisq; in suo di-
 uiditur loco. t̄ intelligit quid habuit aī recō-
 ditum. Nec enī vnuſquisq; nostrū ignorat
 quid premisi in celis. orationem cum lachry-
 mis. an cū puritate vigilias. an psalmodiam
 cū compunctione cordis. aut abstinentiā cuz
 humilitate. an terrenorū renūciacionem. an
 charitatem non fictam. t̄ desideriū christi. Si
 hoc tu p̄misisti. scito te incunctanter ad requi-
 em pergere. Si vero nihil horum premisisti.
 p̄didisti fili charissime animā tuā. Quid i hac
 mansione exasperas primū tuū? Hanc enī
 ab eo sepandus es. Quid aut̄ supbis aut̄ in
 soleſcīs? Quid aduersus p̄imū tuū tristis
 ambulas. cui' on' portare debueras? Quid
 aut̄ te sollicitudo escarū aut̄ opimentoū ma-
 cerat? Qui dat iumentis escam ipsoū. te nō
 nutriet? Qui eū diurne glorificas. qui expe-
 crasheres fieri regni eius. de esca t̄ opinien-
 to conquereris? Qui mortificasti temetūp̄mā
 mūdo. que terrena sunt lapis? Quid temetūp̄mā
 ipsum fallis ac decipis? Quid medicū exaspe-
 ras nolens sanitatē recipe. t̄ tpe curationis
 vulnera tua occultas. t̄ medicū iculas. quod
 nō sis consecutus in columitatis remedium?
 Tempus tibi penitentie datū est. t̄ agere pe-
 nitentiam negligis? Quid ergo inculas legis
 latorē. quod morte tibi induxerit. cū tu incu-
 riosus existis? Nūquid dices morti in illa ho-
 ra necessitatis. sine me penitentiam agere.
 Vigila dilectissime vigila. vt laqueus sup̄te
 hora illa nō adueniat. t̄ tunc obstupescas et

ad conscientiam tuā recursas t̄ dicas. Quō
 elata ceruice ambulāte me. oēs dies mei trās
 acti sunt? Quō tempus meū in cogitationi-
 bus terrenis supfluo p̄tererūt? Que erit utili-
 tas. si hoc reputas quādo hora mortis insite-
 rit. nec concedis nobis in hoc seculo amplius
 cōuersari. Pone itaq; mētē tuā adhuc que
 narrant̄. Introeant in aures tuas. que a dñō
 dicta sunt. Crede eius sermonibus. Ait enīz
 quia t̄ de ocioso verbo reddituri sumus ratio-
 nem. in illa die iudicij. Sufficit aut̄ nobis ad
 metum solus hic sermo. si conscientia nostra
 sobria fuerit. Si aut̄ quadā leuitate per diuer-
 sa animus p̄uagatur. neq; ipsa que sunt scri-
 pta intelligit. neq; ea que dicuntur auscultat
 compāt b̄mōlūstūlū recipienti aquā. t̄ nō sci-
 enti quō eam p̄trāsit. Quis ergo putas nō
 defleat. quia dñs orbis terrae tam per se quaz
 etiam per pueros suos p̄phetas t̄ apostolos
 clamat t̄ pdicat. t̄ qui audiat nō ē. Que sunt
 aut̄ que pdicant ab eis? Ruptie parate sunt
 inquiunt. t̄ altilia mea imolata sunt. Spon-
 sus cum claritate t̄ magnificētia in thalamo
 resider. t̄ cū gaudio intrantes recipit. ianue
 patent. ministri festinant. Predicatores con-
 uolāt. Prūsīs ianue claudant̄. velocitate pe-
 dum concurrete. ne nobis foris remanere cō-
 tingat. t̄ q̄nos introducat. vltierius non erit.
 Supbis aut̄ nō est qui intelligat. nō est qui
 studiū adhibeat. signauia t̄ cura seculi hui⁹.
 mente nostrā quasi catheна colligat t̄ p̄strin-
 git. Diuinās quidē scripturas recte scribim⁹.
 t̄ recte p̄legimus. recte aut̄ eas audire nolu-
 mus. quia que illic inserta sunt. p̄ficere recu-
 samus. Quis putas aliq̄si p̄egrī in longin-
 quā viam. sine vialico p̄spectus est. quēadmo-
 dum nos profici sci volumus. Vix aut̄ alimen-
 ta req̄rentes. nihil ad p̄fectionē nostrā p̄se-
 rimus. Beatus qui cū fiducia pergit ad dñm
 portans sine defectione viaticum. vt nullam
 penuriam patiatur. Ecce decem virgines
 lampades accipiunt. t̄ serui negotiantur. ex-
 pectantes dominum suum. cognoscētes qđ
 accepit regnum suum. t̄ venit cum claritate
 t̄ virtute multa. coronare seruos suos. qui ac-
 cipientes ab eo pecuniam. optime in ea mer-
 cati sunt. interficere autem inimicos suos q̄
 regnare eum super se soluerunt. quēadmo-
 dum si media nocte profundo sopore natura
 hominum occupata. repente de celo sonus ef-
 ficiat magn⁹. t̄ tonitrua terribilia. t̄ corusca-
 tiōes. ex precipitib⁹ dormītēs. colat yn⁹ q̄sq;

Capitulum

VIII

que sua sunt/siue bona siue mala: qui autem ma-
la gesserunt/iacentes sup lectum suum pcu-
tiunt pectora sua/quia non est quoque fugere et
abscondere.vel sup his que gesserunt penite-
tiam agere. **L**eterea enim quas latet et tonitrua tem-
more concutunt/fulgura paucorum et conuent
Tunc obtinebit eos profunda obscuritas. ita
ut hora illa/fulgur velox repente totam com-
moueat terram. **L**ube enim cum timore de ce-
lo buccinant/et suscitant dormientes/excitant
quoque eos qui a seculo dormierunt. **C**eli enim cum
suis virtutibus conmovebuntur/et terra vniuersa
quasi aqua maris/a facie glorie eius contre-
miseretur. **I**gnis siquidem terribilis discurret ann
faciem eius emundans eam ab iniquitatibus
quibus fuerat contaminata. **I**nfernus portas
suas quae a seculo sunt patefactas/mors destrue-
tur/pulvis qui puruerat/ id est/humana ca-
ro/audies vocem tube vniuersificabitur. **V**ere enim
miraculum est intueri/quoniam contra ictum oculi
in infernum/quasi multitudo piscium in mare
enutrita ita et innumerabilis copiosaque ossium
multitudo humanae nature/vniuersus quoque eoz
curreret/pro priam iuncturam inquirens/surgen-
gentes quoque clamabunt omnes et dicent. **G**lo-
ria ei qui nos congregauit/et propter suam cle-
mentiam resurgere fecit. **T**unc iusti exulta-
bunt/et sancti letabuntur/et veri et perfecti mona-
chi consolabuntur/et a labore abstinentie sue re-
quiescent/martyres coronabuntur. apli ac pro-
phete glorificabuntur. **B**eatus qui premeruerit
in hora illa videre/quoniam cum gloria accipientur
in nubibus/obuiam immortalis sponsi omnes qui
dilexerunt eum/et festinauerunt perficere oes vo-
luntas eius/ut enim unusquisque hic/ad excel-
sa puolat premiorum/et quemadmodum hic unus-
quisque se emundauerit/sic eius gloria intuebitur
et quo quisque desiderauit eum/sic satiabitur dile-
ctione eius. **A**dmirabis etiam primus adhuc
in hora illa videns magna et terribilia/quoniam ex
eo solo et coniuge eius/immense nationes et mul-
titudines producte sunt. **A**magis autem admirabi-
les glorificans conditoris dei/quoniam ab una
natura/et ex una creatura exorti/in regno ce-
lorum et in paradyso/et in inferno sortem pro
suis meritis suscepimus. **G**loria solis sapienti deo.

Cla. VIII. **I**nducens ex superiorum re-
cordatione compunctionem et querelam au-
ctoris miseriam suam confitentis ac miseri-
cordiam dei/fratrumque suorum preces implorantis;
sollicitudinem quoque carnalem disuadet

tis et ad negociationem spiritualiter atque vite. et
negociorum suorum rationem per singulos
dies faciendam/exhortantis.

Quodatus sum hore illius et intremui.
consideravi illud horrendum iudicium/et expauim. **L**eticiam quoque que est in
paradiso/et ingemiscens fleui/vulgum non rema-
serit in me utrusque amplius fierem/quia ne-
gligentia et relatio pteriuidies meos/et i co-
siderationibus sordidis/anni mei finiti sunt.
Quoniam elapsi sunt/non consideravi/quoniam transi-
erunt/sentire non potui. **D**ies mei defecerunt/et
iniquitates mee multiplicate sunt. Iheu mihi
charissimi quid faciam in compunctio ho-
re illius/qm mihi noti mei circumsteterint/qui
me beatificabant/huius religionis habitum co-
templantes/ab intus autem vas plenum erat iniq-
itate et imundicia/et eum qui scrutat corda et
renes obliuionis tradideram. **V**ere profusus ibi
est/etiam miserabilis qui illa confusione ex-
cepit. **A**matorem hominum benignissime/ad-
iuro te per miserationes tuas/ne me a sinistris
tuis statuas/cum his qui te exacerbaverunt
ne dicas mihi nescio te/sed tribue mihi pro-
pter multam misericordiam tuam indesinenter com-
punctionem et fletum/et humilia cor meum et
sanctifica/ut siam templum gratie tue. **N**am
et speculatorum et impiegasti/tamen adianu-
am tuam iugiter pulsus. **E**t si piger sum et in-
curiosus/attulsi viam tuam incedo. **F**ratres
mei dilectissimi obsecro vnanimitatem vestram
festinare placere deo. **D**um tempus habebitis
plorare in conspectu eius diebus ac noctibus/
cum oratis et psallitis/ut eruat nos ab illo
interminabili fletu/et stridore dentium/et a ge-
henne igne/et a vermis immortalibus/ut in
regno suo gaudere nos faciat/in vita illa im-
mortalis/vbi fugias dolor/tristitia/et gemitus.
vbi nec lachrymis aliquis/nec penitentia in-
diget/vbi non est timor/et tremor/vbi non est mors
et corruptio/vbi non est aduersarius et ipugnans.
vbi non est exacerbatio/et ira/vbi non est odium
et inimicitia/sed omnino gaudium et leticia et ex-
ultatio/et mensa spiritualibus cibis plena/qm
parauit deus diligenteribus se/et beatus qm pre-
mueruit eam/in felix autem qui fuerit priuatus ab
ea. **O**bsecro vos fratres charissimi effundi-
te super me viscera vestra/et precamini pro me
presentes benigno et amatorum hominum nige-

Capitulum

IX

nito filio dei: ut faciat mecum misericordiam: et libe-
ret me a multitudine iniqtutum meorum: et col-
locet me inter maceras bndicti paradisi: ut
vobheredibz ei: vicinus efficiar eo qd vos
estis charissimi filii: ego vero quasi canis abie-
ctus: ut projectatis super me micas de mesa vfa
ut impleat in me qd scriptum est: quasi catuli edunt
de mensa filiorum. Ita dilectissimi mibi effun-
dire super me ones vras: et venite festinem ad vitam nram. Omnia enim qsi vmbra pterentur
Odiamus etiam mudi huc: et omnia que in eo
sunt. Sollicitudinē qd carnalē pter salutem
anime nre nullā habeam: sicut et dñs n̄ ait.
Quid enim pfectit homini si mudi lucratuſ ſue-
rit vniuersum: aſe aut ſue detruemtū partiat.
Aut quid dabithō redēptionē pala ſua? Ne-
gociatores ſum spiritalē o dilectissimi cōpa-
rati ſum negotiatoribz ſeclaribz. Lōſidera-
te que dico fratres. Secularis negotiator: p
ſingulos dies lucru ſeu diſpendiu ſupputat: et
ſi detrimentū ſuſtinere ſe itelligit: ſuſtinat ac
ſollicitudinē adhibet et comodat: quo merci-
monium ſuum ſalu ſuſtituat. Ita et tu dilec-
tissime p ſingulos dies: vſe et mane: diligē-
ter cōſidera: qualis ſe habeat mercimonij tui
ro. Et ad vſpam ingredere in cor tuu: et ſcu-
tare temetipm: et dicio. Putas ne in alio acer-
bau deū? Ne vbi ſociolum locut ſum? Ne i-
moderate egit? Ne irritauſ fratrem meū? Ne ali-
quē detractionibz laceraui? Ne forte pſallēte
me: co: meū et mens mea fantasias ſeculi co-
gitauit? Ne forte cōcupiſcentia carnalis ſup
me irruit: et ego libeti aio ſuſcepit: ne ſollicitu-
dinibus terrenis ſupar ſum: Si in omnibz hiſ
damnu tibi illatu intelligis: ſuſtina quo meli-
oribus cōmodis repareris. Ingemisce ex in-
timō corde: pfer ab oculis lachrymas: ne idē
rurſum detrimentū ſuſtineas. Et facto dilu-
culo iterū eadem meditare et dicio. Quo pu-
tas nox ista transiſt. Lucratus ne ſum in ea
mercimonij meū. Putas mens mea vna cu
corpe vigilauit? Si oculi mei lachrymas pdu-
xerunt? Ne cu genua in orone p nocte posuit
in ſopore ſomni deductus ſum? Nec aduenie-
runt mihi ſordide cogitationes: et libenter eas
meditatus ſum. Et ſi te deceptu in hiſ ſenſe-
ris: ſuſtina ſanitatem recipe: et ſtatue cuſtodi-
am in corde tuo: ne rurſum eadē patiaris. Si
ita ſollicitudinem habueris: ſaluabis merci-
monium tuu: et dño tuo placebis: et tibi metiſ ſi
vtilis eris. Attende aut tibi: nec te velis ſe-
gnicie ac negligentie tradere. Principium

quidem pditionis est negligentia. Imitare
aut apem: et pspice admirabile mysterium: quo
ex diuersis floribus terre ſuam opationē con-
gregat. In hoc ergo exiguo animante conſi-
dera. Si enim cōgregati fuerint ſapientes mu-
di: atqz orbis terre philoſophi: non valebunt
prudentiam eius differere: quo ex floribus q
dem: quaſi quedā monumenta edificat. Se-
pelir aut ibi ſoboles ſuas: et cum viuificauerit
eas: quaſi quidā princeps: milicie vocem ſuā
ad eas emittit: qua pariter audiētes: volita-
re incipiunt. Tūc monumēta illa vnde egrē-
ſe ſunt ſoboles: opa: ac replere festinatesca-
rum dulcedine: ita vlominus prudens ſi cōſide-
rat: glorificet conditorē deum: admirans qd
et tam pio ac vlliſſimo animante tanta ſapiē-
ria proceſſerit. Siſter ergo et tu chariſſime
cōgrega tibi diuicias et theſaurū quē fur nun-
qz continget et pmitte in celum. Nam et pnci-
pe terre ſi voluerit quiſqz eorum in regionē
abire longinquā: pmitunt famulos ſuos cuſ
patrimonio ſuo: vt cu in pparatā māſonē p-
uenerint: ibi diuerſant. Ita et dilectissime p-
mitte patrimonium tuu in celis: vt ſuſcipias
in tabernaculis ſanctorum.

C. IX. Exhortans ut tribulatiōes mi-
di patienter tolerent: et ne ſpes in temporali-
bus ſed in dñi amatoris hoīm benignitate po-
natur: qui cūcta bona largif et laborates mer-
cede nō fraudas: p h, p uocans nos ad vigilā-
tiam ut adueniēte ſponſo et alijs in regnū ſu-
ſceptis: nos excluſamur et poſtea negligentia
nō fruſtra deſteam: docēs qd quo dñm
iuocare debeam: et pfectos viros imitari: et cor-
pus ad carnalia nō auſuſcere: diſcretionē ni-
hilomin: circa ei castigationē obſuare: amo-
nens tādē vnuqueqz ita debere incipe: ut po-
ſit perſicere incepturn.

E velis ergo tē

Din pporibz breuitatē negligē: neqz ſecla-
iſinita penitēciplias. Nō audis dñm
dicēte. In hīmudo tribulationē habebitſ. Itē
rūait: in patiētia vfa poſſidebitis aias vras.
Si aut tu ppf mollicē mēt: atqz ſcuriā: in tri-
bulatiōibz hui mudi odiū habeas: deuitas q
dem patiētā: carnalē qdē voluptatē dſideras
qd iugū xp̄i bonū ac ſuaue ppf tuā ignauia q
durū et gue: et qd nō facile poſſit portari detra-
his et iudas: et teipm i pditionē ſuadiſ: cu ſta-
cār: et qd ſu miſebeſ: ſi teipm inſumas: qd ſu
miſebeſ: ſi aſſumēs arma dñi: qbus dimicare

Capitulum

cōuerterat ī cor tuū versa vice desigas. ¶ In hac vita tātūmodo gloriaris multum vana est spes tua et expectatio tua infelix est. Quid est quod os tuū orat deum: et q̄ sunt que poscis ab eo? Seculi hui⁹ requie ān immortalitatē ac ppetuam vitam? Si hec temporalia et nō manentia requiris: melior est te fornicator: et melior est similiter latro. Hi emē dep̄cant ut salvi fiant: et te beatificant quē in hac bonitatis cōversatione fallaciter militare pspiciunt. O dō nāq̄ habens lumen/ te nebras dixeristi: et regna celorū deserens: terrena et tpalia cōcupisci. Timuisti miserabilis ne benignus deus/ et amator hominum/ labore m̄ tui op̄is fraudaret: quiq; nō vicē det laboris: ip̄e p̄ueniens dōtūtē. Cor quoq; tuū ip̄e cōpūgit: et mercedem ipse tribuit. Luncta tibi ab eo largiunt: et tu in elationē extolleris. Percedem mercennarij exquireret ab his: qui cum fraudare voluerint: et tuarū lachrymarū habuit denegare mercedem? Abist. Qui ait: q̄rite et inuenietis. pullate et apieē vobis mendax ergo efficit? Nequaq; te hec suspicio misere rande decipiat. Quis tui emulus fuit? Quis tam seius et inuidus exitit? Ille nimirū adiūsarius hostis bonorū/ illius est hoc studium/ vt null⁹ hominū salutē inueniat. Veni nūc itaq; in temetipm: et ne velis odire aliam tuā. Aperi oculos mentis tue: et prospice eos qui tecum sunt. q̄uo in cōmune dimicant. q̄uo fessitant. lampades suas tenētes in manibus. et eos tuū laudat et glorificat īmortalē sponsum. Oculi quoq; eorū pulchritudinem eius cōsiderant: et aīa exultat et viget. Adiuerte et vide/ qm̄ apropinquabit. venierit nō tardabit. vt expectantes se repente letiscet. Exit vt ḡsonet vox. ecce adueniet sponsus: et hi q̄ tecum sunt. pcedent cū gaudio/ habentes secum lampades reluentes. et splendida induimenta. Audient em̄ vocem eius dicentem. Venite benedicti patris mei. possidete partum vobis regnū/ a cōstitutione mūdi. Tūc necesse est/ cum clamore factum audieris. dic caseis. Fratres mei/ donate mihi pusillum olei. ecce lampas mea extinguit. Audies q̄ ab eis. Ne forte sufficiat nobis et tibi. vade potius ad vendentes et eme. Et tunc p̄ges penitens et afflictus: et tempus emēdationis iam nō iuenies. Terra em̄ vniuersa tremebit ad gloriam eius/ et tunc plorās et ylulans dices. Vado et pulsō/ et quis scit si apiaſ mibi. Rediens aut̄ pulsabis. et respondebis tibi abintus.

Amen dico tibi/ nescio q̄s es. Vade a me operarius iniquitatis. Stante aut̄ te. introibit et aures tuas vox leticie et exultationis. et agnoscet vocem vniuersitatis collegarum. et ingemiscens dices. Heu mihi misero. Nōo a tāta claritate priuatus suz. Om̄i tempe vite mee cū ip̄is eram. et nunc ab eis sepatus sum. Juste p̄cessus sum. Illi aut̄ abstinebat. ego aut̄ indifferenter agebam. Hi psallebāt. ego vero ridebam. Hi cum genu flecterent flebant. ego vero extollebar. Hi humiliabant semetipsos. ego vero superbiebam. Illi se viles et exiguo deputabant. ego vero ornatus vestium delectabar. Propterea illi nūc exultant. ego aut̄ lugeo et lamentor. Illi letant. ego vero amittere desleo. Euigila itaq; miserande euiglia. et imensam eius bonitatem considera. et ne velis salutē tuā negligere. Et exquire eū. et erit in salutē velociter/ inuoca eum et proteget te. Da ei yr recipias ab eo centupluz. Si cartula cum sit absq; anima per litterarum apices clamat. et om̄e debitum quod in ea scriptum est restituit. q̄to magis benignus debabit gratiam querentibus eum. Cartula per litteras vsuram super usuram augmentat. et thesaurum gratie mercede orationum deus multiplicat. Ne velis incuriosus existere. nec domine tui sollicitudo terrenozne gociorum. neq; in desperationem temetipm adducas. Deus em̄ propter viscera miserationum suarū. suscipit et proteget te. et omnes qui eum ex toto corde quesierint. Accede ergone dubites. et procide ante eum. ingemiscens et plorans dicio ei. Dñe meus et salvator meus. quare me dereliquisti? Disserere meiq;m tu es amator hominum. qui soluses sine peccato. Extrahe me de ceno iniquitatis mearum. vt non ibi infigar in eternum. Libera me ex ore inimici mei. ecce em̄ vt leo rugit deuorare me cupiens. Excita potentiam tuā et veni. vt saluum me facias. Corusca coruscationes tuas et dissipā virtutes eius. expauscat et tremiscat a facie tua. Infirmus namq; est. neq; habet virtutes stare ante conspectū tuum. neq; ante faciem diligentium te. Indense enim signum gratie tue. pauore concutitur. et confusus discedit ab eis. Et nunc dñe saluame. quoniam ad te confugi. Si ergo sic accederis ad eum et inuocaueris eum ex toto corde. confessim quasi bonus pater et misericors. mittet gratiam suam. et auxiliabitur tui. et omnes voluntates tuas adiunclibit ī bonū.

X

Ira ergo age charissime mihi. ita age et accede. et nolinegigere inuocare eum. et nolincuri osus es. Et neq; in me segnem ac desidiosum intendas. mihi enim sufficit consilio vultus mei monenti. et non intelligenti dicenti et non facienti. Sed esto imitator pfectorum et spiritualium patrum: et regula eorum exire. Etne velis quod sunt ardua / et excelsa incipe. quod nequaquam valeat perficere: neq; ea quod sunt nimis exigua et becillia: ut multipli cati tibi merces accrescat. Ne nutrias corpusculum tuum: ne te incipiat impugnare. Neq; illud carnalibus voluptatibus insuescas: ne pregraueat anima tua: et ad ima decessus virtutis deducaris. Si autem in hoc te dederis. ut desideria eius perficias: derelinquet viam planam et rectam: et aspergam et pruritam incedet. Omnia quod sordidam cogitationem facile recipit: nec ultra potest esse prudens vel sapiens. Et si iterum supra modum eundem volueris affligere: etiam phocanum grazuat: segnitiam atque desidiam obtinebit. et suplebit iracundia. In laudibusque et orationibus atque in bonitate obedientie: pigrum ac remissum efficit. Institutum gaudium: mensura bona ex equo pondere guberniet. Dicito mihi. Num in stadio spectator: equis curreribus astitisti: Ac rursum nauiculam in pelago contemplatus es? Ego vero si supra modum ad cursum cōcitati fuerint interficer: et iterum si supra quam mensura exiguit: fuerit per laxati: ipsum aurigam delectum per diuersa traxisse. Siliter et nauicula in mari si supra capacitas suam fuerit onerata: fluctibus comprimitur: et si rursum leuiata: et absque onere fuerit: velotum vehementia ventorum submergitur. Siliter etiam corporis et animae: si supra modum ex his quod super diximus fuerint abiuitate pergrauata: decidat virtus ne cesset esse: ac succumbat. Propterea bonus est: ita unumque quod incipit ut perficiatur: ut possit deo placere: et utiliter ibi in etipisci ac proximis exhibere.

Cla. X. Veros et pfectos monachos commendas et ad certamen puocans: pigros per appetitum similitudinem prefutatis: ostendesque ex compunctione monachi ad militem quoniam segnis et negligens a diabolo vincatur: vigilias vero per gram dei adiuuet: occasione cuius diuinam gram plurimum commendat.

Dicitus grecus christi. vos estis lumen maria orbis terre: vos estis sal terre et coluna sub celo. Vos inquit que pfecti ac domini monachii estis. quod estis angeli super terram. quod angelorum

resversationem diligitis. corpore siquidem gestatis humanum: opere angelicum perficitis. Ago vero in quod contendit spiritus palmarum: et retributio autem ei laus in seculum seculi permanet. Labor abstinentie vestre brevis est: at vero pmiuum immortale est. Quatuor autem vos abstinentie regulam obseruatibus: et virtutes cum dilectione acquiritis: tamen aduersari vestrum diabolus irritatus: et sevus efficit: diuersosque laqueos ad decipiendos vos atque impediendos occulat. Attendite ergo vos fratres charissimi: a laqueis eius. Nullus enim absque certamine coronatur: neque gratia dei deserit quemque: si cum alacritate pugnat. Si quis vero semetipm relaxatus: os suum pigritia deterritus non operatur: nec gram eius inuocat: ut sibi auxilium cōserat: ne velit gram eius incusare: quod non fuerit ab ea adiutorius. Quicadmodum si quis manib; ac pedib; sanctorum extiterit: habebatque coram se plumbas escas oppositas: et pigrice cum noluerit eas ori suo applicare: et comedere: et si am suam reficeret: ita et monachus experientiam hunc bonarum deliciarum diuine gratiae: sine glexerit huiuscemodi dulcedie satiari. Quis enim miserebit illi: quod habens manus nequaquam percipiat ex his quod sibi a fratribus fuerint. Vel quoniam miseratur qui est monachus: quod cum non habeat sollicitudinem actuū terrenorum: salutem suam neglexerit. Compatit autem monachus militum greditum in plenum: membra corporis sui vindicat circumuallanti: donec dimicando victorie palmam accipiat. Vigilat namque diligentius custodia: muniendo se: et descendat: veres nequecumque eu aduersari deiciat ac persistat. Si vero in segnitiam semetipm relaxatur: facile miles habens triumphabit. Eodem modo etiam monachus: si vires aie sue segnitur negligenterque laxauerit: absque ulla difficultate a diabolo inimico suo elidetur. Permittit siquidem in corde suo cogitationes turpes ac sordidas: libenterque in se recipit elata sapientiam: vanam gloriamque inuidiam: nec non et detractionem: odium: gule libidine: et insatiabiliter somnum. In his autem omnibus: in desperationem semetipm deducit. Si autem vigilauerit: spiritusque in suum presidium graz dei quiescerit: spei auxiliabile: et ab ipsa docebit quoniam ei placebit: debeat fitque in eo ipsa graz laus: et quod ei laude exhibeat. Quicadmodum si quis attendat in speculum: id est ipse est quod videat et quod videatur. Sic ergo ubi iuenerit requie: ibi in habitat: et inhabitat: et efficiebit ut perdidiri laus: et quod laudet exhibeat: neque absque huius auxilio cor: sibi valebit sufficere. Retribuit autem ei si quis ab ea percipit: et ex vino eius eidem offert potum: velut si dicatur ex copiacione eius: retrahit ei lachrymas: et a dulcedine vini

B

Capitulum

XI

el°/hūiliatōne p̄fert cordis. Ex̄tute q̄z q̄m
assumpsit: eidē cōcinit psalmos. Absq; psona
siqdē: idigēs eē videt speculū. Cū dō accepit
psone cuiuslibet iurū ex eo qd accipit retr̄i-
buit. Et si exornat q̄z in eo attēdat: idēz ex
ipo speculo ornat efficit. Sist t̄bō absq; grā
diuina: in opis eē videt t̄ indigēs: si dō p̄me-
ruerit grām/ et b̄ ipo qd fuerit adiut⁹ ad ea:
posit in se emēdare v̄tutes. Si aut̄ denū su-
gauerit eā desolat⁹ inuenit ac nud⁹. t̄ habi-
tant in eo cogitationes turpes ac sordide: sic
nicticorax in domicilio. Hois ḡe grām iuoca-
re: grē dō ē. vt eī op̄tulatiōe adueniat. Ab-
sq; grā em̄ mens nō p̄t illuminari: ad p̄cplā-
dam multiplice futuri seculi pulchritudinem.
Et nū sacrificatū fuerit cor: nō venit grām
hoie. Si aut̄ illuminat⁹ grā v̄tutes optias
acq̄sierit: sibiq; emēdationē q̄z adept⁹ c̄ repu-
tauerit: multū semetipm fallit. Neq; ifirmata
tem suā intelligens: emul⁹ nāq; sibi ex̄s hm̄oi
pcula se grām deturbabit. Cū dō q̄s op̄tula-
tionē acq̄res: grām diuina agnouerit: t̄ cū fu-
erit corroborat⁹ vt v̄tutes obtineat: glorifica-
uerit dēū t̄ dixerit: glā miserabil⁹ tuis dñe
qd me idignū grām tuā p̄mererī fecisti. t̄ quē
admodū voluisti emēdasti ī me q̄ tibi fuerāt
placita: hm̄oi agnoscēs fragilitatē suā: festia-
bit se diuine grē tēplū p̄parare: t̄ tūc effici⁹ in
eo grā ipa sacerdos: atq; ipsa oblatio: et esca
spālis t̄ q̄ māducat: impator: t̄ regnū: edifici⁹
q̄z t̄ q̄ edificat. Effici⁹ q̄z ciuitas: t̄ mur⁹ in ex-
pugnabilis: t̄ ab oīu malo eum custodiet: do-
nec abl̄ seclō ad phennā vitā t̄ in futur⁹ se-
cūlū transferat.

Cla. XI Inducēs in uitatiōne auctoris
auxiliū spondētis: t̄ ad ablutionē v̄tior⁹ p̄ sua
dentis. Et vt ad ipm i clinent in uitati: exptū
se p̄siliatore p̄st̄at t̄ offert: p̄silitq; vt ad p̄se
ctam singularēz pudicicie v̄tutē festinēt: qm̄
excellēter cōmēdās pulchras inducit silitudi-
nes: tādē eos desles q̄ illā habueſt t̄ pdidēt.

T Oclina ad me
aurētuā dilectissime mībi et ero
tibi p̄siliator: si ad vitā vis efnā p-
uenire. O mēbrū mēū si desideras introire: t̄
si p̄cupisio b̄stitudinez dñi dei tui: dicito mībi
frat̄ cur abluis faciētuā aq̄: vt primo tuo pla-
ceas. Nec dū ḡ respūsti vitia passiōis carnis
tue: b̄hoz adhuc vitio detineris. Si autē vis
louare faciētuā: dilue eaz lachrymis: t̄ ablue

eācū fletib⁹: vt in p̄spectu dei t̄ scōp angeloz
cū claritate refulgeat. Facies siqdē q̄ ablui
lachrymis: i marcessibile decorez acqret. Sic
dicas forstalle mībi. S̄ fundoz sordidam ac de-
formē faciē p̄ferre: t̄ si incultā faciē t̄ pedes
sordidatos cū corde purificato habueri: sup
claritatē solis cū dei angelis refulgeb. Quid
etārūlū indifferēt p̄fers: nōne flere ac lu-
gere te dixisti? Tu dō b̄ relinques rīsib⁹ inco-
ditis demoraris: t̄ b̄ vñ: nisi ex eo qd non desi-
deras b̄titudinē el⁹: nec timeas supplicia eius
Qui ḡif tēp̄tatiōes expt⁹ eē pos̄it cōmone-
re eos q̄ neqdū exptisunt. Et q̄ in manib⁹ la-
tronū incidit: pos̄it viates cautos ac diligē-
tes efficere. Quia ḡ t̄ ego ex p̄te tēp̄tā sum
pp̄f legniētē mēā: siqdē ad horā trīmō caute-
lam habui: s̄ mea ignauia ac pigriaia ī hac me
felicitate cōstiruit: ob h̄ itaq; cupio dīlectissi-
mū p̄siliator: existere gregi electo christi: ne ob
vitia carnalia: t̄ seculare voluptatē ab illa cla-
ritate priuemini: t̄ a thalamo sponsi pleno le-
ticia t̄ exultatione cū dedecore abiūciāmī.
Labor abstinentiē v̄fe: velut somnū ē: req̄es
aut̄ laboris ienarrabilis. Attēdite vobis met
ip̄sis: ne ab v̄trisq; p̄tib⁹ corrūatis: t̄ p̄ v̄trisq;
v̄ltionē exoluatis. S̄ festinate poti⁹ p̄fectā v̄tu-
rem acq̄rere: q̄ adornata ē oīb⁹ q̄s diligit de⁹.
Hāc si possideritis: nūq; dēū exasperabit⁹.
nec mali aliqd p̄ximis v̄ris facieris. Hecāt
singulari v̄t⁹ vocat̄: h̄is in se pulchritudinez
diuīsa z v̄tutū. Quēadmodū em̄ regale diade-
ma: absq; lapidib⁹ p̄cōsis: t̄ electi margarit̄
cōponi nō p̄t: ita t̄ hec singularis pudicicie
v̄tus: absq; pulchritudine diuersa z v̄tutum/
nō valebit p̄sistere. Nā t̄ plena regali diade-
mati compābiſ. H̄ic em̄ in eos vñ lapis vel
margarita defuerit: fulgure sup caput regis
decenter nō p̄t: ita t̄ h̄ singularis v̄t⁹ si deha-
buerit vñā spēcie ceterarū v̄tutū: p̄fecta v̄t⁹
noīari nō p̄t. Assimilab⁹ rūsum copiosis
dapib⁹: cōditis: salis dō suauitatē nō habēti-
bus. Quēadmodū ḡ optimē dapes: absq; sa-
le inūiles sunt: ita etiā h̄ singularis v̄t⁹ / in oī
pulchritudine diuīsa v̄tutib⁹ adornata: si cha-
ritate circa dēū t̄ p̄ximū nō habuerit: ab om̄i
nanda fortiter t̄ inutilis habebis. Rūsu⁹ si
milis ē p̄fecto alphabeto: p̄p̄ys l̄ris adorna-
ta. Et si q̄s ex eo vñā auferat l̄ram: totū oīu⁹
om̄ino ad mībilū p̄stituet̄: ita t̄ h̄ singularis v̄t⁹
tus: si ex oīb⁹ v̄tutib⁹ vñā mun⁹ habuerit: to-
ra iūtilis rep̄it. Compab̄it etiā fortissime aqle
lūf firmament̄ celi cūlūt̄: q̄ cernens

Capitulum

XII

escā in laqueo· tota se alariū velocitate· cū in genī petu in eo depositū. Volēs escā inde p̄trahere; cōprehēsa ē sūmitas vngule ei² in laqueo t̄ ob dolorē ei² hūiliabit̄ ois fortitudo ei²: totūq̄ corp² suū extra laqueū ē· ois aut̄ v̄tus colligata ē i eo. Silt t̄ b singlari v̄t². si fuerit iūcta in uno aliq̄ negocio frenoz· tota in eo silt colligaſ. Et qdē totū corp² pfectioſis ei² absq̄ vinculis ē· ois aut̄ v̄t² in frabūliata ē. Et quēadmodū nō valebit aqla ppter captionē vngule/in aeris altitudinē volare· n̄ si fuerit liberata· ita t̄ v̄t² b/nisi frenis nego cijs libereſ/pfecta eē nō porit. Quis ē q̄ nō habeat lachrymas/veniat t̄ defleat mecum. Et q̄ nō habet cōpūctionē/cōſiderās intelligat. Discat q̄ diligēter ab his q̄ in hac v̄tute ſunt puerſati· q̄rūdā puerſatio· vſq̄ ad celum puenit· veniensq̄ ad portas· in regnū p hibita ē introire. Hoc at dico dilectissimi· q̄a puerſati qdā in hac quā pdixim² v̄tute et ad ornati ſunt ea t̄replātes eā q̄i regali diadema t̄ ppr̄ exigū rē· tale ac tātā v̄tutē ad nihilū de ducerūt. Colligata ē enī mens illoꝝ ſollicitudinib² frenoz negoſioruz t̄ ob huiusmodi vinculū· acqſita v̄t² in celū itroire nō valebit.

Cla. XII. Dictor̄ occaſione exhortās eū q̄ptractā pudicicie t̄ castitatis v̄tutē haber: ne illā amittat tradēdo ſe in vincula inimici: ido neū exēplū adducēs at q̄ demōſtrās quo b v̄tus liberari poſſit: ita vt nihil ei noce poſſit.

De ergo cha
riſſime mihi-ne tenetipm inimici alligandū vinculis tradas: t̄ amīrabilē v̄tutē deſtruis: quā multis laboreb² ac qſſtū. neq̄ celeſtes portas/ acqſitā v̄tutē itroire. p̄hibeas· ne corā ſpirituali thalamo pſuſiōe adopra pſiſtat· neq̄ p vñū capillū alligās eā. t̄ ad ſolū terre inſigat: ſtribue ei fiduciāt vocem excelsam· vt exultans ingrediaſ in thalamū t̄ mercedē laboris ſui poſſit pſtāter/ ac ſblimi voce clamare. Et obſtupeſcendū miraculū· quo taīmanis ac fortiflū leo· p vñū capillū ligat: humilis t̄ captiu² effect² ē. Leoni ſiquidē h v̄t² compabif: oib² bonis ac pfectis oib² adorata: t̄ qſſlab illo uno capillo terre niſ ſollicitudinib² colligata ē. Quāobr̄ vi gila dilectissime vigila: moue q̄ man² tuas· et hūc exigū capillū abſcidē: neq̄ venias i de riſum· ſic fortiflū ille Sampson. Memento qd̄ milleyiros occidit· t̄ qſſi vñū capillū· ſunes

valediſſimas extremū portauit· t̄ ſcip̄ma vñ culis liberauit: t̄ inimicos interficiens deo vi toriā reputauit: t̄ p̄ oronē ſuā ex ipa maxilla fontē aque p̄duxit· b talis ac tāt² q̄. b vñū ſa pfecrat: poſtea ſemetipm vinctuꝝ adūſarijs tradiſit. Hūiliat² enīmū· p̄eo qd̄ crines ei² ablati ſunt: t̄ terribilis illa atq̄ mirabilis v̄t² ei² deuicta ē. Attēde gr̄ tu tibimetip̄· neq̄ amīrabilē caſtitatis v̄tutē/p̄guā ſollicitudinē colligādo humilieſ: ſ liberā eā efficiēs ab oib² nego cijs qb² ledit t̄ adoratā pmitte in celū. Sic aut̄ eā libera· quēadmodū aqla de ſcendens in pfundū vt inueniat p̄ciosiſſimaz margaritā. Unq̄ inuenierit. ptin² ad excella cōſcedit: totūq̄ corpusculū ei² aqſ exhibetur. Aqua eīm pmaſit in loco ſuo· ipa aut̄ cū diuicijs prexit in ardua. Eodē modo etiā tu ppe ra oib² frenis nego cijs liberari: t̄ adoratus pfecta v̄tute: qſſi v̄tutē induere ea. Ex cuba vigilater dieb² ac noctibus horis ac mo mētiſ: ne ſpolieris ab ea. Hec aut̄ singulari v̄tus de q̄loq̄m adorata in oīm pulchritudi ne diuersaꝝ v̄tutū: nullis nego cijs frenis no ceri poſit. Tribulatio eīm patiētia opaf· egeſtas v̄o ac voluntaria paupertas· fra ē opationis ei²: et ipa eīm fructificat iuſticie fruct². ſic neq̄ iſfirmitas eā ledere pōt: ex ipa eīm v̄tute et gloria induit apud deū. Silt aut̄ adulatiōes diuſaꝝ rerū nequaq̄ valebūt iminuere eam ab ipſis aut̄ acqſit laudē in vitā eīmā. Perſecutionē poterit terrere ea: nec pauorem ei incutere. Ex ipa/corona pulchra ac pfecta cōponit· q̄ deo gloriā cū gaudio t̄ exultatiōe exhibeat· ſneq̄ nuditas pōt ei ſegniſe torporis incutere: eo q̄ ex ipa ei ſtola claritat² con texit. Fames ſilt pūſſlanūmītate ei nō poſterit generare: ex ipa eīm mēſa ei pparabit in re gno celoz. H̄z neq̄ p ſtūm poterit ea desidia circumdari: ab ipa eīm pparabit ei padiſus leticie. Neq̄ v̄o paupertas poſit eā ad illecebras diuiciaz pellere: ex ipa nāq̄ bītudine deūm poſſidebit. Vigilie q̄ ſlet²: coronā pfectio niſ: t̄ fontes puritanis ei² exiſtūt. Hūiliat̄ et māuetudo: fundamēta ſunt edificij eius. Hors nō puaſebit mortificare eā ſi neq̄ ſe pulchru ꝙcludere eā pōt: neq̄ v̄tutes valebūt retinere eā. Ipiquoq̄ celi/nō valebūt portas ſuas claudere corā aīa q̄ v̄tutib² v̄get ſi mor ut videruit eā cū gaudio reſerantur. Hille milia t̄ decies dena milia angeloz t̄ changeloz· throni ac dñariōes· t̄ p̄cipiat² nō valebūt cōminari ei: ſi cū gaudio vult² ſui ſu-

Capitulum

XIII

scipiēt eā: t in manib⁹ suis tollēt/ t lāsi sedē mā
ieſtatis offerēt eā. Exultabit qđ pater in ea/
t fili⁹ cū spūſcō. Exultabit qđē in ea spūſcūs
qđ ſeplū ſcm ei effecta: t ihabituit in ea. Ex-
ultabit in ea vñigenit⁹ fili⁹ / qđ ſp defiderauit
eū: t pter eū nihil voluit poffidere. Exultabit
in ea pater: qđ dilexit eū: t volūtati ei⁹ nullaz
ptulit volūtate. Exultabit ſup eā celi cū vñtu-
tibus ſuis: t pariter pcedētes glorificabūt pa-
tre: t fili⁹ t ſpīſcī. vñdētes ea in oī angelica
xtute: t in oī pulchritudine iuſticie adorna-
tam. Exultabit etiā pacifus: quia hereditatē
in eo ſortita eſt.

Cla. XIII. In pſona auctoris glorificat⁹
magnificās dñm amatorē hoīm: mltisq; deuo-
tis dep̄caridōb⁹ benignitatē ei⁹ p mētis illu-
minatiōe: vulneꝝ ſuor⁹ ſanatiōe ac gratie col-
latione interpellans.

Oloria et magni
ſ officiā ſoli benignissimo atq; amato-
ri hoīm deo: qđ nob⁹ regnū plūā grām
pſtituit. Sana me dñe t ſanabor: qđ tu ſol⁹ es
ſapiēs: t misericors medic⁹. Suplico bonita-
tem tuā ſana vulnera aſe mee: t illumina oculi
los mētis mee: vt pſidēt dſpēſatōe ſeā: qđ ſup
me ſpeſſit: qđ iſatuata ē mēa mea t grā tua.
qđ ē ſalvitar⁹ cōdiat eā. Et qđ ad te hoīdne
qđ cūctor⁹ eſ pſci⁹: qđ ſcrutator⁹ renū t cor-
dis: t ſol⁹ oia noſti. Hic fra ſine qđ ſit ad te
aia mea: t desiderat te cor meū. Qui aut dili-
git te iſefinem⁹ tua grā ſatiabit⁹. Hic ei ſp au-
diſt me: etiā nūc ne dſpicias dep̄cationē ſeā.
Ecce em qđi captiuā ē mēa mea: te ſolū ſalu-
torem exqr̄os. Hic itaq; grām tuā velocit⁹
in auxiliū meū: t ſatiet eſuriē ſeā: t ſiti mee
potū tribuat. Te ſolū desidero inſatiabilē dō-
minū. Quia em poterit te inſatiari: qđ te ex-
ditate dixerit lumē ſitati⁹: t luminis triburo
rem. Da mihi petitionē ſeā: t dona mihi dep̄ca-
tionē ſeā: t diſtilla in cor meū ſtillā dilecti-
onis tue. Ascēdit in cor meū: qđi in ſiluā flā-
ma charitatis tue: t deuoret spinas: t tribu-
los pellimas cogitationes. Et tribue mihi co-
pioſe: t ſine mensura qđi de' hoī grām tuā: et
dona mihi quaſi rex regū: t multipliqa qđi bo-
nus fili⁹ boni p̄ſis. Si aut in qbusdā p̄uat⁹ ſuz
aut p̄uo: qđi terren⁹ aut fili⁹ terren⁹: t qđ re-
repleſti hidrias bñdictiōe tua: iple ſitum ſeā
grā tua: t qđ ſatiasti qng⁹ milia viroꝝ de qng⁹
panib⁹: iple eſuriē ſeā: imēla copia bonitatis
tue. Amator hoīm benignissime ſupfenū et

flores: t ſup oēm herbā virideſ ſre. ſine ſuidia
in h̄ tpe grā tua effusa ē: qđto magis fuor⁹ tu-
orū: qđ te dep̄canſ peritiōb⁹ largirite ſuenit⁹.
Ecce em ſra fulgore conſufat: t volucres vo-
ces ſuas ſimurāt: a glīa mltā ſapie tue. Ecce
aut fravarietate florū qđi diploide induit: qđi
ne manib⁹ texi⁹. Exultat aut: t festiuitatem
duplicē celebraſt. Una qđē p adā filio ſno p̄i-
mogenito: qđ viuificat⁹ ē in ch̄r̄iſto alteraz p
dño ſuo: qđ deſcēdēſ ſup eā abulare dignat⁹ ē
Ecce em vt mare multiplicat⁹ grā tua: t eos qđ
in ipo nauigant facis eē locuples: eadē grā di-
etiā mihi loquēt ad te fiduciaſ tribuat⁹. Qui
ſuſcepſt duo minutavidue illi⁹ t laudib⁹ ex-
tulisti ſuſcepſe dep̄cationē t orōne ſeā: t do-
na mihi petitionē ſeā: vt templū ſcm eſſiciar
grā tue: t vt inhabitet in me: t ipa me doceat
qđo cīm placere debeā: vt pulſeri mēbris me-
is atq; in viſcerib⁹ meis velut in carixa: qđ ſūt
plena cōpūctiōis atq; leticie. Adē qđ ſeā
qđi qđdā ſenū cōſtrīgaſt: ne oberrās in petō
corruā: t claritate luminis expellar⁹. Exau-
di me dñe exaudi me: t pſta vt vocari merear
in regnū tuū: qđi errās erā: nūc auſtum con-
gregat⁹: qđ erā in mūd⁹: t mūdat⁹ ſum: t qđ inſi-
piens erā: nūc xō ſapiē ſum: t qđi qđi iuſtilis
erā: nūc auſt utilis effectus ſum. Ex tu⁹ ele-
ctus: monachor⁹ qđ ſcōet⁹: t oīm ſcōy qđ pla-
cuerūt aī te: qđi nūc in padifo exultat⁹: t aī depre-
cant⁹ p me: t obſecrat⁹ te ſolū amatorē hoīuz.
Exaudies qđ ſeoſ ſalubr me obſecratōibus
eoy. Ego qđ ſeoſ tibi gloriā t laudē offerā: qđ
exaudisti orōne eoy t misert⁹ es mihi: t nō
desperisti peritiōes eoy: qđ ſalute aīc mee p
fuse ſunt. Tu aut dñe pp̄biſ ſtuis dixiſt: ape-
riō ſtui⁹ t iplebo illō. Ecce itaq; ſuſtui⁹ cū
corde aptūt̄ e: iple illud grā tua vt ſp̄te bñdicā
chr̄iſto ſaluatoz ſeā. Irriga cor meū amator
hoīm benignissime: redde roz̄ grā tue. Quē
admodū ſra dñ ſerī ſuſtatiōes ſuas nō va-
let enutrire: niſi a bonitate tua fuerit vſitata
ſicneq; cor meū: ploq; valet: qđi ſbi ſuſt placita
absq; grā tua t fruſtificare fructū iuſticie. Ec-
ce aut nascētā ſre enutrit pluuiā ſuſteneſ;
nečnō etiā arbor⁹ nascētā ſlorū varietate de-
pingit: ſic etiā roſgrā ſue: mētē ſeā illumiſet
vt ſlorib⁹ cōpūctiōis t hūilitatiſ ac ſapie eam
adomet⁹. Et qđ dīca. Ecce em ſo ſea iſt̄
ma exiſtit: t uiq; ſtatiōes ſeā: gemere me com-
pellit⁹. Vincat ſr̄ grā tua. Qui apuſti oculos
ceci: oclos mētē ſeā adapi: vt pulchritudinē
tuā ſp̄ deſideret. Et qđ apuſti oſ ſbi uigalis: ap̄i

La. I

os meū i laudē t gloriā grē tue. Qui posuisti
fminū mari vbo pceptit uī. pone etiā fminū
cordi meo p ḡaz tuā. vt nō decliner ad dexte
ram neq; ad sinistrā a pulcritudine tua. Qui
aqua in deserto tribuisti ipso nō credēt. s cō-
tradicēt. dona mihi cōpunctionē. t oclō meis
lachrymas. vt defleā dieb' ac noctib' dies vi-
te mee. cū humilitate t charitate. t puritate
cordis. Apropter ofo mea i pspectu tuo dñe.
dona mihi finonē sc̄m. vt tibi offerā manipu-
lum pfectiōis mee repletū. t dicā gloriā ei. qui
mibi h tribuit. vt ei etiā ego offerā qd ab eo p
cepi. t adorē eū. qui mibi tāta largit' ē. Erav-
di dñe ofonē fui tui. qui es sup oia bñdict' in
seclā. seculoꝝ. Amen.

Sancti Eſrem diaconi. De cōpu-
ctione cordis. Liber p̄imus explicit.

Incepit liber secūdus eiusdē. de eadem cō-
punctione.

La. I. Inuitās nos ad cōpunctionē t do-
cens qđio ad illā pueniat. phibēsq; negligēti
am ac pusillanimitatē t exhortās vt dñm iuo-
cem? fiducialisq; ei fuiam? / corda nřa sancti
ficem? nob̄ iuicē ignoscam? atq; pfectiōe
nřa nō psumam? pulchre tandem monachum
agro seminato compans.

Enite charissi-
mi mihi. venite p̄es ac fr̄es ḡp-
saluatoris elect'. venite negocie-
mur qđadusq; nūdine celebrantur
Replete lachrymis oclōs v̄fos. t ianue cor-
dis v̄fi oculi referent. Loquimini verbū vite
ad iuicē t cōfestim mēs v̄fa cōpūget de re-
gno ac padiso. Sensum bonū assumite. t p̄ti-
nus negocia frenā p̄tēpner. Nemo p̄ segni-
ci em relaxet. neq; ipusillanimitatē venies ex-
pauescat. Neq; p̄tēpescat aliquis neq; vere-
tur. sp̄oni vel i probe iuocem? dñm nřm. et
p̄stant fuiam? saluatorin̄o. t p̄festinātes qđ
sc̄ificem? corda nřa. p̄p̄ sp̄i sc̄m. Cōspirem?
ad iuicē t obsecrem? / ignoscam? alterutruz
in toto corde nřo. Seruēm sum? qui sine vi-
daciō ē dei. qui ait. Amē amē dico vob. nisi di-
mis eritis ex corde v̄o delicta v̄a alterutrum
nec p̄ v̄f celestis dimittet vob delicta v̄a. Et
p̄cos ap̄los suos indicauit nob̄. qđies fratri
remittere oporteat. dicēt petro. Quotīs si
peccauerit in me frat̄ me? idulgeā ei. v̄sq; se-
pties. Ut illi dñs. Nō dico tibi septies. s septu-
agies septies. Nos v̄o ius dū nec tertio i die. i

La. II

uscē ignoscim'. Obsecro vos charissimā mī-
hi. t suppliciō rogo o amicī mei. vigilate i hoc
breui tpe. i hac vndeclia hora p̄tēcīte. Ja' enī
vespa appropinquauit. t cū glia mīta remune-
rator adueniet. reddere vnicuiq; fm opa ei'

Attēdite vob. ne quis emēdationē vitā exer-
ceat. t qđis p̄fidēs t negligēs imēsam ei' remu-
nerationē amittat. Sillis autē ē monach' agro
semiat. qui cū rōre t s̄rib' p̄sueuit exerceri
t fructificare fructū iusticie t leticie. Cū autē
ad suū fructū puererit. maiorē īgerit curam
agricole. Sollicit' enī p̄nigilat t tumet nesa-
ta sua aut repentin' grādo aut capoz iumen-
ta subuertat. Ita t monachus qđadusq; i hoc
corpe deget. qđtidie sollicit' curā adhibeat. p
imortalitate vite sue. t p̄ negligentia suauis
cucurrisse inueniat. Gaudiū t leticia agrico-
le ē. qđi messem suā cōgregat. t laboz p̄mia fu-
erit assēcur'. Cōdē modo letabunt̄ angeli dī
i celis. qđi quis inertes dēū cursum p̄p̄ium
p̄sumauerit replēs horrex. Agricola in securi-
tate p̄stitut'. epulat arq; exultat. t monach'
cū in horrea fuerit posit'. i. in māisionē efne vi-
te. p̄festim ascendant diuicile eius ad celum.

La. II. Excitās nos ad vīglatiā in bellī
certamine. vt utēq; nřam p̄solās ex vītute dñi
qui ē agonista nř. atq; exhortās ad mutuum
adiutoriū. vt sic in vñū iuicē cōspirātes adū
sariū nřm p̄fundam' ac supem' t dēū honori-
ficem'. Et ob h̄ cōmēdās multitudinē mona-
chorū simul deo militantiū. multis reb' tam
multitudinem monachoz ē singulos mona-
chos compando.

Vigilemus di-
lectissimi mībi. vigilem' donec iñ
bello p̄stituti sum'. t p̄tra diabolū
dimicem'. Pugna quidē ei' i p̄mptu ē. ipē āt
firm' existit ac debil' nř āt dñs t agonitheta
qui ē ret regū his qui alacrit̄ dimicauerit t
vītē p̄stat. t coronā īmarcessibile. Quēadmo
dū ei puluis a vehemētia vēti sp̄git t ipugn-
ita t adūsari' nř ad nīhil rediget qđ vox nřa
i di laudib' p̄sonat. t ofones nře plene lachry-
mis dño exhibet. Nemo p̄ segniā agat nec tīc-
at. fīs qđ fors ē infirmiorē adiuuare festinet. t
qđ alacer ē. pusillanimē p̄solef. Qui abstīnēs ē
fordinatis t honestū īcreper t obiurget. Sic
enī iuicē cōspirātes t pariter triūphātes. cō-
culcatorē nřm p̄fundim'. t dñm nřm q i celis
ēhonorificem'. Sc̄i qđ angeli in nos letant. t
qđ vidēt nos t audiūt de nob̄ edificant. Pa-